

STUDENTEN WEEKBLAD

10^e Jaargang.

No. 19.

HOOFDREDACTEUR: CH. E. DUTILH.

REDACTEUREN: A. E. M. J. HANLO, J. B. A. KESSLER,
G. P. NIJHOFF, R. A. D. CORT VAN DER LINDEN.

VAST MEDEWERKER IN ZAKE STUDIEBELANGEN: G. E. J. WIESSING.

Donderdag

27 Febr. '08.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN J^r
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres: Vlamingstraat 34; daarna en slechts dan, wanneer toch opname in het eerstvolgend nummer gewenscht is, aan dat van den hoofdredacteur: Oude Delft 210.

Eerstvolgende REDACTIEVERGADERING op het Bureau van de Redactie, Vlamingstraat 34, Dinsdag 3 Maart, des middags om 4 uur.

Inhoud.

Lorenzo's tijdgenooten.
Welk tournooi?
Het Nederlandsch Verbond, door G. N.
Techniek, door R.
Maskerade of Karneval, door J. B. A. K.
Studiebelangen.
Vrije Studie.
Aan het Bestuur van het Studenten-Weekblad,
door D. W. van Dam.
Tooneel.
Boekbespreking.
Werkloosheid.
Berichten en mededeelingen.
Agenda.

Lorenzo's Tijdgenooten.

Onder deze rubriek zullen korte beschrijvingen volgen van een aantal personen, welke met de maskerade worden voorgesteld.

Lorenzo's vrienden.

I. PICO DELLA MIRANDOLA.

Als een der merkwaardigste lichten heeft Pico della Mirandola geschitterd aan den Florentijnschen sterrenhemel van fijnbegaafde geleerden en kunstenaars. Op 21-jarigen leeftijd binnenvallende in Lorenzo's omgeving, een komeet gelijk, deed hij het Mediceesche hof nog heviger blinken door zijn stralend licht, om voortaan blijvend te behooren tot de meest trouwgezinde vrienden, die eens aan het sterfbed van Lorenzo il Magnifico geroepen zouden worden.

En met zijn dood is voor het nageslacht verdwenen een geleerde, wiens algemeenheid van kennis en kracht van studie een aantal geschriften deden ontstaan, die in zijn tijd beroering konden teweeg brengen, hem zelfs de pauselijke ongenade bezorgden, maar wiens nagelaten werken onvoldoende blijvende waarde bezitten om ons heden ten dage nog een indruk te geven van zijn buitengewonen geest.

Geboren in 1468, voortspruitende uit een aanzienlijk oud geslacht, kon zijn omgeving weinig aanleiding zijn tot het volgen der studie, die de grondslagen zou leggen voor zijn later leven.

Maar reeds op jeugdigen leeftijd legde hij een weetgierigheid aan den dag, die, begrepen en aangewakkerd door zijne moeder, hem op de Bologneesche Hoogeschool brachten, waarna hij zijn studie op filosofisch, theologisch, taal- en letterkundig gebied voortzette.

Was het dan ook wonder, dat kort na zijn verschijning te Florence, in een tijd, die juist het einde mocht zien van langdurige politieke verwickelingen, de jonge geleerde aan het Mediceesche hof werd binnengehaald? Hij, die naast groote geestesgaven de kenmerken droeg van den edelman door geboorte en opvoeding?

Naast de vriendschap van Lorenzo zou hij daar vinden de geestverwantschap van een Marsilio Ficino, van een Angelo Poliziano, welke laatste meermalen in zijne geschriften de vereeniging van geestelijke en lichamelijke eigenschappen in Pico huldigde.

Maar naast den onvermoeiden ernstigen werker trad de hartstochtelijke jongeling weer naar voren, en juist deze afwisseling in de zelfde persoon maakte hem tot de merkwaardige figuur, die uitblonk in Lorenzo's omgeving.

Een romantisch liefdesavontuur heeft hem bijna van zijne vrijheid beroofd.

In 1486 op zijn reis naar Rome, had hij te Arezzo eene ontmoeting met de mooie vrouw eens ambtenaars der Medici's, aldaar werkzaam bij het belastingwezen en volgens een vooraf beraamd plan trachtte hij haar met zich mee te voeren.

Omgeven door een twintigtal dienaren, deels te paard, deels te voet, met pijl en boog bewapend, zette hij haar achter op zijn paard en wilde verder trekken, toen de argwaan krijgende burgerij, het ongewone schouwspel ziende en veel meer vermoedende, de stormklokken deed luiden, waardoor een algemeene aanval op het kleine troepje gedaan werd, velen gedood werden, en Pico zelf, met achterlating van zijn goeden naam en van zijn geliefde in de armen van haar wettigen echtgenoot, overhaast de vlucht moest nemen.

Te Rome aangekomen, met het doel zijne onderzoekingen te vervolgen omtrent het verband tusschen Platonisme en de Christelijke leer, deed hij daar een 900-tal vraagpunten het licht zien, betreffende verschillende godsdienstige, als ook magische en andere onderwerpen, en haalde zich daarmee de ongenade van den Paus Innocentius VIII op den hals. En ofschoon deze in een zeer zachtmoedig gesteld schrijven zijne leerstellingen aanviel, bleek later, dat een bevel tot zijn inhechtenisneming was uitgevaardigd.

Pico had Rome al weder verlaten en kwam op verzoek van Lorenzo te Florence terug.

De beschuldiging van tegen de kerk gezondigd te hebben drukte hem diernate, dat de eens levenslustige jonkman, zich in stilte terugtrok op zijn buitenverblijf bij Florence, nog slechts bezocht door Ficino en Poliziano, terwijl Lorenzo in meer en meer heftige brieven zijn gezant te Rome, Lanfredini, aanspoorde den Paus te bewegen Pico's persoonlijke verdediging te willen aanhooren. Ten duidelijkste was het hem gebleken, dat deze niet zoo zeer als zijne kwaadsprekende omgeving tegen Pico gekant was. Maar zelfs zijne dringendste brieven werden beantwoord met de opmerking, dat slechts om Lorenzo's wille zoo zachtmoedig gehandeld werd. En het is deze niet mogen gelukken zijn uit hartelijke genegenheid voortspruitende bemoeiingen met een gunstigen uitslag te zien beloonen. Eerst een jaar na Lorenzo's dood, in 1493 werd Pico vrijgesproken door Alexander VI. Doch reeds in 1494 zou hij zelf het grootendeels lachend doorgegangene leven op slechts 32-jarigen leeftijd vaarwel zeggen.

Zijn onvergankelijken luister heeft hij zich verworven in den tijd, toen hij met zwier en gratie, als edelman te Florence levende, te midden van een ongekende pracht en heerlijkheid, tevens de werkzame geest vertegenwoordigde, die hem een steunpilaar deed zijn voor Ficino's Platonische Academie, een sieraad voor Lorenzo's vriendenkring.

II. MARSILIO FICINO.

Marsilio Ficino's geboortejaar 1433 was gelegen in het tijdperk, dat het keerpunt bevatte der geschiedenis van het geslacht der Medici's, toen Cosimo weer binnen Florence durfde treden na zijn korte verbanning door de laatste der heerschende Albizzi's.

Zijn ouders, eenvoudige, lieden, vestigden zich te Florence, waar zijn vader, dien wij heden chirurg zouden noemen, ook geroepen werd aan het Mediceesche hof en daardoor laat zich verklaren dat Cosimo het oog kon vestigen op den jeugdigen Ficino, dien hij, na het doorloopen der Florentijnsche hoogeschool, aan zijn hof verbond.

Het is noodzakelijk enkele jaren terug te gaan, om de oorzaak te vinden van de herlevende belangstelling in de wijsheid der oude Grieken, en daaruit de beteekenis af te leiden, die personen als Ficino, en vele andere voor de Renaissance en het hof der Medici's gehad hebben.

Toen het te Bazel bijeengekomen Concilie een steeds vijandelijker houding ging aannemen tegenover paus Eugenius IV, en zelfs eindigde met de afzwering der pauselijke oppermacht, werd de stemming onder Rome's bevolking dermate onrustbarend, dat Eugenius besloot gevolg te geven aan de aansporing der toen nog heerschende Albizzi's om naar Florence uit te wijken.

Om een behoorlijk tegenwicht te vormen, tegen de overmachtige Baseler vergadering, wier kracht overigens reeds verminderen ging, riep Eugenius eerst te Ferrara, daarna te Florence het Unie-Concilie in den jare 1439 bijeen.

Daar zou tot stand komen de hereeniging van Griekschen Roomsche-Katholieke kerken, die een macht konden vormen tegenover de afvalligen van het Baseler Concilie. En waar de Grieksche Koning hierin tevens een gelegenheid zag zich door aansluiting te versterken tegen de groeiende oneenigheid in eigen land, zoo werkte hij mee, dat weldra een aanzienlijk aantal Grieksche theologen en wijsgeeren in Florence binnentrokken, die aanleiding zouden zijn tot den krachtigen stoot, die de studie der oude Grieken in het Westen deed herleven, nadat de Humanistische beweging op verspreid gebied den weg voor de eigenlijke Renaissance reeds geeffend had.

Onder de vele Grieksche middelmatigheden, die aan het Concilie deelnamen, blonk uit een persoon, Georgios Gemistos genaamd Plethon, die een gewijzigde leer van Plato verkondigde en weldra Cosimo de Medici onder zijn toehoorders mocht rekenen.

Een merkwaardige invloed heeft Plethon op den reeds over de helft zijns levens getreden Cosimo uitgeoefend, en door zijn voordrachten, voor dezen zelfs in vreemde taal, hem wist te bezielen met zulk een geestdrift voor de Platonische leer, dat van nu af aan zijn plannen vaststonden om de studie der Grieksche wijsbegeerte een vasten bodem in Florence te bezorgen.

Vrijwillige tafelronden, te Fiesole, Carreggi en elders gehouden waren de voorbereiding tot de stichting der Platonische Academie, waartoe Cosimo den nog jeugdigen Ficino als leider aanwees. Welk een merkwaardig inzicht in de menschen hij daarbij toonde blijkt uit de nooit teleurgestelde verwachtingen, die hij in den jongen Ficino stelde. Twaalf jaren lang heeft Cosimo met hem kunnen disputeeren over de Platonische wijsheid en de vereering van Ficino voor zijn „tweeden, geestelijken vader” blijkt uit zijn brieven, na den dood van Cosimo geschreven, aan zijn pupil Lorenzo:

„Aan Plato heb ik veel te danken, aan Cosimo niet minder. Hij maakte mij door de toepassing bekend met de deugden, die Plato mij in gedachte bijbracht”.

(Wordt vervolgd).

W.

Het geslacht Soderini.

PIERO SODERINI

was de zoon van Tommaso Soderini de jongere.

Van zijn vader erfde hij een hoogstaand karakter en een goed verstand, hetwelk hij paarde aan een groote ijver in het bestudeeren der klassieken. Vandaar dat Marsilio Ficino, die niet alleen op filosofisch en theologisch gebied, doch tevens in de medicijnen en in de muziek een der eersten was, eens van hem zeide, dat Piero Soderini, Piero Guicciardini, de vader van Francesco, (1482—1540) de beroemde historieschrijver en staatsman en Piero del Nero zijn drie broeders waren in het zoeken der waarheid.

In het jaar 1480, het jaar van den luisterrijken intocht van Lorenzo binnen Florence, was Piero nog jong en van weinig invloed.

Eerst als de strijd tusschen de Dominicaners, welke na Lorenzo's dood en het verjagen van diens zoon Piero, de regeering van Florence in handen hadden onder hunne dweepzieke leider Savonarola, die door zijn eigenmachtig optreden ook Paus Alexander VI, uit het Spaansche geslacht Borgia, tegen zich in het harnas had gejaagd en de Franciscaners, aan wier zijde zich diegenen hadden geschaard, die nog op de terugkomst der Medici hoopten, in het nadeel der eersten is afgelopen en geëindigd is met den dood van Savonarola, treedt Piero Soderini op den voorgrond. In de herfst van 1502 wordt hij voor zijn leven benoemd tot Gonfaloniere. Tien jaren lang heeft hij met tact en rechtvaardigheid de teugels van het bewind in handen gehouden. Toen werd door Paus Julius II hieraan een eind gemaakt door het weder in Florence terugvoeren van Giuliano en Kardinaal Giovanni de' Medici, zonen van Lorenzo il Magnifico, met wier terugkeer de oude regeeringsvorm werd hersteld.

Piero Soderini overleed tien jaar later (1522).

TOMMASO SODERINI,

de jongere, (1403—1485) behoorde tot een niet adelijk geslacht dat het eerst in de 2de helft van de 12e eeuw voorkomt. Eerst in de 14e eeuw treedt deze familie op den voorgrond.

De grootvader van Tommaso, welke dezelfde naam droeg, had langen tijd in het buitenland vertoefd waar hij handel dreef. In het jaar 1370 keerde hij naar Florence terug en kreeg al spoedig aandeel in de regeering, waarmede hij zich echter zoo weinig bemind maakte, dat, toen het jaar 1378 de opstand onder het volk uitbrak zijn huis onder de eersten behoorde dat geplunderd en in brand gestoken werd. Hij werd verbannen en woonde gedurende dien tijd te Tarascon.

Toen in 1382 de volksheerschappij weder omver geworpen was, keerde Tommaso naar zijn vaderstad terug en herwon zijn voormalige invloed. In 1395 werd hij Gonfaloniere en stierf in 1402.

Hij liet twee zonen na, Francesco en Lorenzo.

Francesco had tot moeder Elisabetta Altoviti. Zijn leven was, zooals dat van zonen uit een groot geslacht, gewoonlijk was. Na de vereischte leeftijd bereikt te hebben kwam hij in de regeerings-betrekkingen en werd verscheidene malen als gazant naar vreemde landen en hoven gezonden.

Evenals zijn vader was hij een aanhanger van de Albizzi en dus een tegenstander der Medici; welke toen de aanvoorders der democraten waren.

Hij was gehuwd met een dochter van Palla Strozzi, die, na den dood van Maso degli Albizzi, samen met diens zoon Rinaldo en Niccolò da Uzzano aan het hoofd der toen overheerschende partij stond.

Toen in het jaar 1434 Cosimo de' Medici verbannen werd, deed Francesco, lid van de Magistraat van achten, hem uitgeleide tot aan de grens.

Na de val der Albizzi in 1434 toen Cosimo in Florence teruggekeerd was, werd Soderini niet uitgewezen, doch met zijn invloed was het gedaan.

Hij was een knap en gematigd man en is vereeuwigd in een der beelden welke de nissen van de Domtoorn vullen.

De andere zoon van Tommaso Soderini, Piero was de natuurlijke zoon van een vrouw uit Auvergne, hetgeen hij met vreemde bewijsstukken trachtte te ontkennen.

Toen hij door Koning Karel V van Frankrijk tot ridder was geslagen en in Florence was gehuwd met Ghilla Cambi, kwam hij op het onzalige idee door valsche stukken zijn geboorte te legitimeeren en daarmede aanspraak te maken op het vermogen zijns vaders, waarvoor hij echter met den dood werd gestraft.

Hij liet twee zoons na n.l. Niccolò geboren in 1401 en Tommaso de jongere.

Doordat hun oom, Francesco, die in twist geleefd had met hun vader, en mede schuld had aan den dood van dezen laatsten, tot de partij der Albizzi behoorde, waren zij aangewezen op de partij der Medici.

In 1451 werd Niccolò Gonfaloniere, en in 1449 en 1454 werd dit ambt bekleed door Tommaso. Deze heeft reeds op jonge leeftijd verscheidene openbare betrekkingen vervuld. Gedurende 35 jaar maakte hij deel uit der Prioren, en geen man heeft met meer toewijding de zaak der Medici gediend.

Hij was gehuwd met Dianora Tornabuoni, de zuster van Lorenzo's moeder, Lucretia.

(Wordt vervolgd).

J. B.

Welk tournooi?

Nog steeds is het mij niet klaar, welk tournooi zal worden weergegeven.

Het steekspel, dat ons door Luca Pulci wordt beschreven in zijn „La Giostra di Lorenzo de Medici, messa in rima da Luigi de Pulci”, waarbij dient te worden opgemerkt, dat dit bij vergissing is toegeschreven aan Luigi, Luca's broeder, de schrijver van de Morgante, dit steekspel vond plaats den 7en Februari 1468, en niet 1469, zooals op blz. 18 van de uitgave der Maskerade-commissie staat. De juiste datum geeft Pulci zelf.

De beschrijving, die Alfred von Reumont geeft van het tournooi in 1469 stemt overeen met en is waarschijnlijk genomen uit Pulci's verhaal. Doch Reumont geeft verkeerdelijk 't jaartal 1467 op, waarin het tournooi bij Braccio Marteli's huwelijk werd gehouden, en dat Pulci zelf als 1468 aangeeft. Bij de gelegenheid van dit tournooi schijnt Lorenzo aan Lucrezia een 2de feest te hebben beloofd te harer eere. Wanneer is dit nu geweest en is het werkelijk geweest? Want Reumont geeft voor dat 2e feest de beschrijving van het tournooi van Pulci van '68. Eerst in December '68 werd Lorenzo aan Clarice toegedacht, hoe kan dan dit steekspel de dubbele bedoeling van een verlovingsfeest en een feest ter eere zijner maitresse hebben gehad.

Roscoe, de beroemde schrijver van Lorenzo's levensgeschiedenis, spreekt slechts van één tournooi, dat van 7 Februari 1468. Bij het huwelijk zegt hij, dat er plaats vonden twee feesten, waarvan het eene voorstelde een cavalerie-gevecht en het andere de aanval van een versterkte citadel.

Kan een van de leden der Maskerade-commissie, waarschijnlijk meer thuis in deze geschiedenis dan ik, mij uit deze verwarring halen, of mij vertellen of de woorden „ter viering van zijne verloving” geen valsch licht doen schijnen op een gebeurtenis, die geheel imaginair is? Of is dit niet zoo en is Roscoe onvolledig?

Een belangstellende.

Het Nederlandsch Verbond.

Er is hier in 't land een vereeniging die werkt voor een doel, dat ons allen, Nederlanders, allen aangaat, nl. de vereeniging „het Nederlandsch Verbond” en waar nu deze vereeniging over 't heele land, in vele plaatsen met goed gevolg werkt, daar is 't een treurig verschijnsel dat deze vereeniging in een studentenplaats als Delft met zijn over de dertienhonderd Nederlandsche studenten 17, zegge zeventien leden telt.

Ligt dit allergeeringste aantal aan 't weinig bekend zijn van de vereeniging, ligt het aan de onvruchtbaarheid van den Delftschen bodem of, dat er nooit eenige ernstige en flinke moeite is gedaan dit ledental uit te breiden?

Naar mij voorkomt ligt 't wel zeker aan de eerste en laatste redenen. Veel van deze vereeniging is hier niet bekend. Moeite, eenigszins goede propaganda is er ook niet gemaakt om die 17 leden tot een grooter getal te laten aangroeien. Gehoord heb ik dat een voorloopig bestuur is gevormd. Dit gerucht is reeds eenige maanden oud, zoo niet ouder. Verder weet ik niets van de toestand hier in Delft af, is er ook niets.

Maar nu wil ik er toch even op wijzen, dat 't wél anders kan, dat 't toch niet tot de onmogelijkheden behoort, om hier 'n werkende vereeniging te maken als te Leiden, al moge die Delftsche afdeeling dan ook den eersten tijd niet zoo vruchtbaar zijn als de Leidsche, die nu twee maal een vacantie-cursus heeft georganiseerd voor stamverwanten.

Hiervoor is veel energie noodig en een afdeeling die eendrachtig samenwerkt — en dat behoort helaas in onze en bij iedere studentenmaatschappij tot de zeldzaamheden.

Zeventien leden op de 13 honderd studenten, 1,3⁰/₁₀ lid van 't Nederlandsch verbond!

Ik hoop dat 't voorloopig bestuur mocht 't er nog zijn eens eindelijk werk maakt van de vereeniging, dat ze ten eerste op de goede manier eens de Delftsche studenten inlicht omtrent doel en streven van de vereeniging „Het Nederlandsch Verbond”.

G. N.

Techniek.

Wanneer ik nogmaals onder 't hoofd techniek eenige woorden aan 't adres van Folrax schrijf, dan is dit om het debat te sluiten. Folrax vatte dit echter niet op als een middel, om hem buiten gevecht te stellen, doch ik zal mij aan den strijd onttrekken, nadat ik de stooten, die hij mij toerichtte, heb afgeweerd.

Allereerst is het nooit mijne bedoeling geweest, iemand te doen veronderstellen, dat tegenwoordig de mensch zoo-veel minder met zonden behebt is dan vroeger. Ik zeg en herhaal, dat er zéér langzaam nieuwe en hoogere moraliteitsbegrippen komen. Juist die verbetering van den inwendigen mensch zou alleen eene ideaalontwikkeling kunnen veroorzaken. Waar Folrax toch spreekt van loonslavernij en millioenen, die in de verdrukking leven, daar veroordeelt hij de tegenwoordige productiewijze, samenleving en wetgeving, evenals ik dat doe en kan mij dit wel een vooruitgang, doch geene veredeling laten noemen.

Zeer zeker was privaatsbezit voor onze productiewijze de groote prikkel tot vooruitgang. En het zal die prikkel wel blijven ook, geloof ik. Wanneer is er in de geschiedenis ooit een tijd geweest, dat het geld meer de dwingeland der menschen was? Zelfs keizers en koningen zijn dikwijls de onderdanen van andere koningen, de geldmonarchen. Afstervend kapitalisme? Niet dat die prikkel blijven moet voor iederen anderen vorm, doch zij zal bestaan, zoolang de mensch blijft, zooals hij is. Wanneer ik de prikkel van het eigenbelang een onafscheidbaar deel noem van elk vooruitgangsmotief, dan is dat geen logische fout, doch een logische paradox.

De productie regelt zich naar de behoeften. Dat er overproductie ontstaat, dat er kunstmatige opdrijving en drukking van de prijzen komt, is een gevolg van de ontzettende veranderlijkheid dier behoeften, die zich in vraag en aanbod op de markt laat meten. Alleenheerschers zal men niet op vreedzame manier kunnen uitrukken. Doch men zal ze wel kunnen gaan aanvallen met een groote macht, als de tijd daartoe gekomen is, dat is dan, wanneer de aanvallers zeker weten door hun strijd een einde aan strijd te maken.

Folrax heeft, zooals ik uit zijn laatste woorden eenigszins meen te lezen, misschien een zeer conservatief in mij gezien. Laat ik hem dan nu ook ten slotte zeggen, dat ik in behoudend altijd bekrompen zie en ikzelf erg bekrompen zijn zou, mijzelf bekrompen te denken.

R.

Maskerade of Karneval.

In het vorige S.W. kwam een stukje voor van J. met bovenstaand opschrift, dat mij trof, waarom ik er eenige weinige woorden over wil zeggen.

Mijnheer J., ik vind iets klein-burgerlijks in het door U geschrevene, waar Gij zegt dat door het niet verschijnen der Professoren op de lezingen van Prof. Huizinga, bedoelde heeren de beleefdheid, die het Corps tegenover hen in acht neemt, (het schenken van vrijkaarten tot het feestterrein) niet tot de aangenaamste maken.

Het heeft op mij de indruk gemaakt van het op-de-teenen-getrapt-zijn van een burgerjuffrouw die theevisite heeft gehad, waarbij zij haar gasten koekjes (met ouwels erop) voorzette, die, o ergernis, door dezelfde gasten versmaad werden.

Nu weet ik wel dat die theevisite heel verstandig deed om de koekjes met ouwels te weigeren en dat de professoren daarentegen iets zeer goeds versmaadden, waaruit volgt, dat de koekjes niet zijn te vergelijken met de bedoelde lezingen en de visite niet met de professoren, en dat mijn indruk dus niet volkomen te motiveeren is, maar dat is niet mijn schuld; een indruk is nu eenmaal zò en niet anders.

Toen Gij, meneer J., Uwe ergernis over de afwezigheid van de Hoogleeraren op 13 en 14 Februari (welke ergernis niet alleen Uw deel is, hetgeen mij duidelijk werd uit vele uitlatingen) wilde luchten, hadt Gij dit op een waardiger wijze moeten doen.

Probeer eens of U dit mogelijk was geweest. En zoo het U lukt, hetzelfde in beschaafder vorm te gieten, plaats het dan, uitsluitend bij wijze van sport, in het volgend S. W. Verder sans rancune.

J. B. A. K.

(Zie vervolg Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

EETTAFEL

aangeboden voor 8 à 10 personen.

Adres Bureau van dit Blad.

Op zeer netten stand **wordt aangeboden:**
eene nette gemeubileerde **KAMER**
met of zonder pension, 1e étage.

Condiitiën billijk. Brieven onder No. 4780a, aan het
Bureau van dit Blad.

HOTEL CENTRAL.
Café-Restaurant.

Wegens verbouwing zal vanaf Maandag
2 Maart tot nadere aankondiging de koffiezaal
gesloten zijn en worden de bezoekers verzocht
van de achterzaal gebruik te maken. Ingang
deur waarop „Hotel” staat.

G. M. VAN DE SEIJP Hz.

Firma VAN ES & JUDELS,
Nieuwstraat 14. — Telef. 58.

STUDEERLAMPEN. — GASCOMFOREN.
GUMMI-SLANGEN. Prima GLOEIKOUSJES.

PUZZLE's

van Metaal gemaakt; ééinig in methode.

Voor de Winteravonden en alle gelegenheden
verzend ik een prachtige collectie PUZZLE's, bevattende
10 verschillende Puzzle's à **f 1,15** franco, waaronder de
Nieuwe Marokko Puzzle, de Japansche Goochelringen,
Doema-Raadsel, enz., en 25 verschillende Puzzle's, à **f 2,65**,
50 à **f 5,-**.

Zendt postwissel of bedrag in Postzegels aan

Th. W. ANGENEIND,
in Speelgoederen en Galant-rieën,
Zwarte-Water 67, UTRECHT.

H. H. STUDENTEN.
GEBRUIKT DE**Gepasteuriseerde Melk,**

op flesschen van 1 en 1/2 Liter, zonder kook- of bijmaak

VAN DE

Melkinrichting „DE LANDBOUW”

te 's GRAVENHAGE.

Verkrijgbaar bij de

Firma FUNNEKOTTER & Co.

Oude Delft 84.

Telefoon 215.

DRY MONOPOLE
HEIDSIECK & C°
WALBAUM, LULING, GOULDEN & C° SUCC.
REIMS, MAISON FONDÉE EN 1785.

VOORHANDEN bij J. WALTMAN Jr.

Boekhandel, Binnenwatersloot,

de **TWEEDE DRUK** van**AVONTUREN ALS
STRAATMUZIKANT**

DOOR

J. L. PISUISSE en **M. BLOKZIJL.**

(NAPHTALIE DE ROSA en JOSEPH PARDO).

Versierd met 23 teekeningen, waarvan de
meesten naar portret van LOUIS RAEMAEKERS
en eenige schaduwbeelden van JAN FEITH.

Sedert jaren is er niets verschenen, dat zoo algemeen
in den smaak van het groote publiek viel, dat zoo gunstig
werd besproken en waarmede men zich zoo geamuseerd
heeft, als met de avontuurlijke reis van deze twee, als
Straatmuzikant verkleede en levende Journalisten.

De eerste Reuzenoplaag was in 3 dagen
geheel uitverkocht.

Prijs in geïll. omslag f 0,90;

in prachtband f 1,25.

MAISON HAAS,
CUISINIER,**34 — Koornmarkt — 34.**

Utzending van dagelijksche **DINERS** van af **50** en
60 cent, en van **80 cent**, bij abonnement **70 cent**.

Gelegenheid voor **EETTAFEL**.**Biljarts „t Is-Me-Edso”,**

overtreffen ieder ander fabrikaat.

Te bespelen Stations-Koffiehuis.

KRUIF.

Magazijn en Herstelplaats van Rijwielen.

Vrouwjutteland 35. Telefoon 283.

EENIG AGENT DER

BRENNABOR RIJWIELEN,

Beste RAD der WERELD.

EMAILLEEREN en VERNIKKELEN.

LEVERING VAN

MODEL STOOMMACHINES.

FLOBERT buksen, **REVOLVERS** en
—:— —:— **AMMUNITIE.** —:— —:—

Beleefd aanbevelend,

A. A. J. BOSSCHAART,

RIJWIELHERSTELLER EN MONTEUR.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 27 FEBRUARI 1908. No. 19.

Studiebelangen.

T. H.

25 Februari 1908 geslaagd voor werktuigkundig ingenieur,
de heer J. W. Sprenger.

—o—

MIJNBOUWKUNDIGE VEREENIGING.

Gewone Vergadering op Maandag 2 Maart 1908, 's avonds
8¹/₄ uur, in het Stations-Koffiehuis.

Spreker: Prof. Dr. G. A. F. Molengraaff.

Onderwerp: De diamantmijnen in Zuid-Afrika en de
beteekenis er van voor de diamant-industrie.

De Secretaris,
M. H. Caron.

—o—

SCHEEPSBOUWK. GEZELSCAP „WILLIAM FROUDE”.

Gewone Vergadering op Maandag 2 Maart 1908, 's avonds
8 uur, in de Zaal der Loge, Choorstraat 16a.

Spreker: de heer C. D. Julius, ass. directeur K. N.
Meteorologisch Instituut te Rotterdam.

Onderwerp: De invloed van het aardmagnetisme op het
in bouw zijnde schip.

De Secretaris,
A. Roorda.

„Vrije Studie”.

Donderdag en Vrijdag 5 en 6 Maart 1908, lezingen van
Prof. Vogelsang, uit Utrecht, over de Florentijnsche kunst
der 15e eeuw, in de Stads Doelen te Delft, des avonds
om 8 uur.

Voor de introductie zal het Bestuur een half uur vóór
de lezingen zitting houden bij de zaal.

Corpsleden, die niet lid zijn van „Vrije Studie”, kunnen
een toegangkaart bekomen voor beide avonden à f 2,50.

Namens het Bestuur,
J. B. A. KESSLER, Secretaris.

Aan het Bestuur van het Studenten-Weekblad.

De bespreking van de „Lijst van Nederlandsche leer- en
studieboeken en tijdschriften, samengesteld enz.” in het
vorig Weekblad, lokt tot een naschrift uit. Het blijkt, dat
het „Voorwoord” niet begrepen is, want de aangehaalde
regels uit deze inleiding, waren (ook) door den heer Welcker
aangehaald uit een brief van een Vlaamsch student. Het
boekje is dan ook voornamelijk voor Vlaamsche inrichtingen
van onderwijs samengesteld. De opmerking voor Delft had
dus achterwege kunnen blijven. Onderstreept dient dus te
worden, dat het jammer is, dat de oorspronkelijk gewenschte
indeeling niet doorgevoerd is. Een Hoogleeraar zal onder
„Standaardwerken” en „Uitstekende en Aanbevelenswaardige
Leer- en Studieboeken” geen boeken opgeven, die verouderd
zijn, terwijl een betrokken hoogleeraar ook wel beter zal
kunnen oordeelen over meer- of mindere bruikbaarheid van
een boek (zelfs voor Vlaanderen), dan een student in de
meerendeels voor hem onbekende vakken en een boek-
handelaar. Met opname van deze zult U verplichten

D. W. VAN DAM.

TOONEEL.

Maandag 2 Maart voert „Het Rotterdamsch Tooneelge-
zelschap” op het blijspel: „Miss Hobbs”. Bij deze voor-
stelling herdenkt Mevr. Coelingh-Vorderman hare 25-jarige
tooneelloopbaan. Aanvang 8 uur.

Woensdag 4 Maart. Buitengewone voorstelling door het
Haarlemsch Tooneel: „De Koopman van Venetië”,
tooneelspel van William Shakespeare. Louis Bouw-
meester zal de rol van Shyloek vervullen.

Aanvang 8 uur. Studentenprijzen f 1,—.

BOEKBESPREKING.

LORENZO DE' MEDICIS.

Van den uitgever J. Waltman Jr. ontvingen we boven-
getiteld werkje, onder redactie van de Maskerade-Commissie,
wat ten doel heeft de gespannen en verwachtingsvolle
gemoederen voor alles wat de Maskerade betreft, te bevre-
digen. Of het werkelijk aan dit doel beantwoordt, wil ik
in het midden laten m. i. geloof ik maar ten deele want
het boekje vangt zelf aan met een teleurstellend woord
aan den lezer waarin de Redactie zich verontschuldigt voor
het wegens te vroege verschijning achterwegelaten van
een nauwkeurige beschrijving van de feestelijkheden ter eere
van Lorenzo bij zijn intocht te Florence gehouden.

Of het de bedoeling der Redactie is dat zulks ter gele-
gener tijd nog zal geschieden, komt mij twijfelachtig voor,
aangezien het werkje zooals het nu is verschenen, een
geheel vormt, tot inwijding voor den leek. Zeker is het
gemis aan die beschrijving een tegenvaller, want waarnaar
werd het meest verlangend uitgezien? Is het maar een
nauwkeurige kennis van den geest des tijds van de macht
der voorname families, in het bijzonder van het huis de
Medicis, naar den bloei der Renaissance, die door dit haar
volle herleving kreeg! Zeker, onafscheidelijk is inwijding
in den tijd van leven en alles wat van invloed kan geweest
zijn op de grootheid van het voorname geslacht, dat hier
uitschittert, aan een juist begrip der feestelijkheden ver-
bonden, maar bedenken we, dat we reeds veel over dien tijd
gehoord hebben en nog weinig over het feest zelf, dan
bestaat er nog altijd een leemte waarin het boekje niet
voorziet.

Klein boekje, kleine recensie, zou men oppervlakkig
zeggen, maar de praktijk heeft wel anders geleerd. Hier
moeten we echter kort zijn, want het zou napraten zijn en
tevens overbodig en vervelend, wanneer we weer over feiten
gingen spreken, die in het boekje te vinden zijn. Ons allen
klinken namen als Giovanni, Cosimo, Lorenzo, Clarice,
Lucretia Douati enz. enz. als geen onbekende in de ooren
en wie meer omtrent ze wil weten, hij vindt in dit boekje
zijn bron.

Wanneer we een vergelijk treffen tusschen hetgeen ons
verteld werd op de lezing van prof. Huizinga en hetgeen
hier geschreven staat dan zal men tot de conclusie komen,
dat de overeenkomst al zeer groot is. Zelfde feiten en
levensbeschrijvingen, die men in keurige bewoordingen
vermocht te hooren, krijgen we hier in niet minder goed
gestyleerde taal weer. Dit draagt zeker bij tot volmaking
van de inzichten in de stof, die op de lezing verhandeld
werd en door hen, die aanwezig waren zal het werkje des
te meer geapprecieerd worden. Het behoeft geen nadere
aankondiging wat den inhoud betreft, de tijd waarop het
slaat zal ieder corpslid belang inboezemen en wanneer we
nog vermelden, dat eenige keurige afbeeldsels van bekende
personages den tekst vergezellen dan mogen we constateeren,
dat door de Redactie een zeer, is het dan niet volledig,
verdienstelijk werk is verricht en aan een groote behoefte
is tegemoet gekomen.

Dat het boekje in ieders bezit moge geraken en dat men
het beschouwe als een vade-mecum waaruit het gros der
studenten hun afweten van Lorenzo en zijn omgeving
kan opdoen.

H.

ZONEN DES RIJKSLANDS, door H. STEGEMANN,
bij CRAFT en Co., Amsterdam.

Dit boekje is uit 'n soort bibliotheekje van goedkope en
ook goedkoop-vertaalde romans. Weet je niet wat voor man
die Stegemann is dan ruik je 't wel aan de titel, die klinkt
tenminste zoo alleronmogelijkst Duitsch, dat je betwijfeld
of er geen andere titel voor had kunnen gevonden worden.
Wat de titel verder wel goed aangeeft is de inhoud, die
zegt ook weer alles, behalve, wat je gemakkelijk er bij kunt
droomen, dat 't een buitengewoon Duitsehe, sentimenteele,
geburtenisrijke roman is.

Om 'n aanhaling te doen:

„Sigwald greep naar zijn borst en drukte zijn rug tegen den zuil van de bron aan, een oud bouwwerk uit den ouden Duitschen tijd, dat het jaartal 1607 droeg”.

Dit zegt alles. Wie genieten wil voor weinig geld, leze dit boek.

G. N

Werkloosheid.

Ondergeteekenden wekken de Delftsche Studenten op, naar hun vermogen de gevolgen der werkloosheid hier ter stede, die dezen winter bijzonder grooten omvang heeft aangenomen, te helpen bestrijden.

Voor dat doel bestemde gelden kan men doen toekomen aan het comité, dat zich op verzoek van B. en W. uit de burgerij heeft samengesteld, en aan diegenen der ondergeteekenden, wier adres is vermeld.

Het comité bestaat uit de heeren: G. KNUTTTEL, voorz., C. C. SCHILDT, secr.-penningm., Anna Paulinalaan 20, B. J. RADEMAKER, J. SCHARLOO, G. VAN HETEREN, als voorz. R. K. Volksbond en C. KRUIT, als bestuurslid Patrimonium.

De ingekomen gelden zullen in het S. W. worden verantwoord.

Mej. J. V. BLANKENBERG, Choorstraat 26.
C. BOEKE.
L. J. VAN DUNNE.
C. E. DUTILH JR.
E. FLESSEMAN JR.
M. J. GRANPRÉ MOLIERE.
A. E. M. J. HANLO.
H. T. KARSTEN, Laan van Overvest 144.
H. A. W. KLINKHAMER.
F. J. KUBATZ, Hugoplein 35c.
H. MACLAINE PONT.
Mej. A. G. VAN MANEN.
J. A. SCHOUTEN.
H. SEYDENZAAL, Havenstraat 8.
C. M. SIMONSZ, Oude Delft 83.
J. H. TELDERS.
F. A. VENING MEINESZ.

VERANTWOORDING VAN INGEKOMEN GELDEN:

A. B. f 1,50; L. v. d. W. f 1,—; N. v. R. f 0,50; N. N. f 0,50;
A. L. f 0,50; C. K. f 0,50; C. J. v. R. f 0,50; N. N. f 0,50;
M. B. T. f 1,—; N. d. R. f 0,50; J. M. f 0,50; N. N. f 0,50;
M. T. S. f 0,50; M. L. f 0,50; N. H. f 0,50; v. A. f 0,25;
G. f 10,—. Totaal f 19,75.

BERICHTEN EN MEDEDEELINGEN.

Verkoop van Tijdschriften

van het Technisch Leesgezelschap op Woensdag 4 Maart in Zaal H., aan den Verversdijk.

DELFTSCHE STUDENTEN SCHAAKVEREENIGING.

De stand der onderlinge is als volgt:

1.	M. ter Kuile	8—1.
2.	G. L. Schouten	6—1.
3.	H. E. Overduyn	5—1.
4.	F. J. Kubatz	7—2.
5.	R. Ver Loren van Themaat	4—2.
6.	A. Beer	3—2.
7.	H. H. van Giffen	4—4.

A G E N D A.

DELFT.

Maandag 2 Maart. Stads Doelen. Het Rotterdamsch Tooneelgezelschap, 10e abonnements-voorstelling: „Miss Hobbs”; 8 uur.

Woensdag 4 Maart. Stads Doelen. Buitengewone voorstelling door het Haarlemsch Tooneel: „De Koopman van Venetië”; 8 uur.

DEN HAAG.

Vrijdag 28 Febr. Geb. v. K. en W. Buitengewoon Concert van het Residentie-Orkest, onder leiding van André Spoor en met medewerking van Bram van der Stap; 8 uur.

Muziekzaal Goossen en Swagerman. Invitatieconcert van Dina Roos en Simon Snijders; 8 uur.

Ned. Tooneel: „Vriendinnetje”; 8 uur.

Zaterdag 29 Febr. Fransche Opera: „Sapho”; 8 uur.

Dierentuin: Bal masqué van „Limburgia”.

Diligentia: Concert van Geertruida Vogel-van Vladeracke en Niel Vogel, met medewerking van Anton Verhey; 8 uur.

Zondag 1 Maart. Schouwburg: Optreden van Sada Yacco; 2 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 28 Febr. Groote Schouw. Rotterd. Tooneelgezelschap: „Miss Hobbs” (eere-avond van Mevrouw Coelingh-Vorderman); 8 uur.

Tivoli-Schouw. : Japansche voorstelling (Sada Yacco); 8 uur.

Zaterdag 29 Febr. Groote Schouw. : Willem Royaards, Voordrachten; 8¹/₄ uur.

Zondag 1 Maart. Circus: Concert in Eruditio Musica, door het Residentie-Orkest; 2¹/₂ uur.

Maandag 2 Maart. Harmonie: Carnevalsfeest van Rotte's Mannenkoor; 8 uur.

Dinsdag 3 Maart. Geb. v. K. en W.: Carnavalsfeest van de Artisten vereeniging „Hulp in Nood”; 10 uur.

Verschenen bij J. WALTMAN Jr. te DELFT,
en door tusschenkomst van elken Boekhandel verkrijgbaar:

LORENZO DE' MEDICI.

Uitgave der Maskerade-Commissie in verband met
het XIIe Lustrum van het Delftsch Studentencorps.

Prijs: Ingenaaid f 0,60; Gebonden f 1,00.